

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Efter lovforslaget foretages der nogle konsekvensændringer i ligningsloven som følge af skattereformen. Endvidere foreslås en ændring som følge af lov nr. 219 af 23. april 1986 om erstatning for skader ved LSD-behandling.

Ligningsloven er senest ændret ved lov nr. 194 af 9. april 1986 (Begrænsning af fradragsret for lønmodtagerudgifter og visse konsekvensændringer som følge af skattereformen), jfr. Folketingstidende 1985-86 sp. 6922,7243, 8299, 8581.

Provenumæssige og administrative virkninger

De provenumæssige og administrative konsekvenser af de foreslåede ændringer som følge af skattereformen skønnes ikke at være nævneværdige.

Indenrigsministeriet har oplyst, at man ikke har mulighed for at vurdere, hvor meget den samlede erstatningssum vil beløbe sig til, da man dels ikke kan vurdere, hvor mange LSD-patienter der vil anmode om erstatning, dels ikke kan vurdere hvilken erstatning inden for det afsatte maksimum, 255.000 kr., patienterne vil få tildelt.

Anslår man imidlertid, at ca. halvdelen af de ca. 400 patienter, der skønnes at have fået LSD-behandling, eller ca. 200, tildeles erstatning, og sættes gennemsnitserstatningen til 150.000 kr., vil den samlede erstatningssum alt i alt udgøre ca. 30. mill. kr.

På denne baggrund kan det samlede provenutab som følge af den foreslåede indkomstskattefrihed for erstatningsbeløbet for staten og kommunerne tilsammen skønsmæssigt anslås til ca. 15. mill. kr. Heraf udgør kommunernes andel ca. 8 mill. kr. Provenutabet fordeler sig med skønsmæssigt ca. 1/4 i 1986, ca. 1/2 i 1987 og ca. 1/4 i 1988.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1, nr.1.

Efter de gældende regler i § 5, stk. 4, skal der foretages fuldstændig renteperiodisering i selskaber

omfattet af lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskaber m.v., banker, sparekasser, selskaber omfattet af lov om visse kreditinstitutter samt investeringsforeninger, der er skattepligtige efter reglerne i selskabsskattelovens § 1, nr. 5 a (akkumulerende investeringsforeninger).

Reglerne i § 5, stk. 4, om renteperiodisering svarer til de regnskabsmæssige regler, som efter årsregnskabsloven eller andre tilsvarende regler gælder for de pågældende selskaber.

Efter fondsbeskatningslovens § 3, stk. 1, opgøres den skattepligtige indkomst for fonde, foreninger og institutter m.v. med visse undtagelser efter de almindelige regler om opgørelsen af den skattepligtige indkomst for aktieselskaber m.v.

Det er derfor fundet naturligt ved afgørelsen af spørgsmålet om fuld renteperiodisering for fonde, foreninger og institutter m.v. at lægge vægt på, hvilken regnskabsretlig regulering de er underkastet.

Fonde og foreninger, der er registreringspligtige efter lov om fonde og foreninger, er ikke omfattet af årsregnskabsloven, men skal alene opfylde fondslovens mildere krav, der næppe forudsætter renteperiodisering.

Fonde omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde skal derimod som udgangspunkt aflægge regnskab i overensstemmelse med reglerne i årsregnskabsloven, hvortil erhvervsfondsloven henviser. Årsregnskabslovens regler om renteperiodisering gælder derfor også erhvervsdrivende fonde.

De i fondsbeskatningslovens § 1, nr. 4, nævnte institutter (realkreditinstitutter og andre finansieringsinstitutter) vil for den dels vedkommende, der er organiseret som aktieselskaber m.v. være omfattet af årsregnskabsloven. Dette gælder de i § 1, nr. 4, litra f, nævnte kreditinstitutter (eksempelvis Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk). De øvrige i nr. 4 nævnte Institutter er hverken omfattet af årsregnskabsloven eller af den særlige opregning i ligningslovens § 5, stk. 4, der alene nævner selskaber.

Dels for at opnå, at de nævnte institutter i fondsbeskatningslovens § 1, nr. 4, bringes ind un-